

Balladen om briggen Blue Bird av Hull (Evert Taube)

Evert Ljusberg <https://www.youtube.com/watch?v=cMy21lcbTfg>

Imperiet <https://www.youtube.com/watch?v=hUr9WwLn4r8>

Ackord:

6		3 _{dur}		6	3 _{dur}	6		
6	5	1	2	5		1		
6		3 _{dur}		5		1	3 _{dur}	
6		2	6	6	3 _{dur}	6 (2, 6)		

Det var Blue Bird av Hull, det var Blue Bird en brigg
Som med sviktade stumpar stod på
Över Soten i snöstorm med nerisad rigg
Själva julafton sjuttio två

"Surra svensken till rors, han kan dreja en spak."
Ropa skepparn, "Alright boys, lös av!"
Och Karl Stranne från Smögen blev surrad till rors
På Blue Bird som var dömd att bli vrak

Han fick Hållö-fyrs blänk fast av snöglopp och stänk
Han stod halvblind han fick den i lov.
Och i lä där låg Smögen, hans hem där hans mor
Just fått brevet ifrån Middlesborough

"Nå vad säger du Karl? Går hon klar?"
"Nej, kapten! Vi får blossa för här är det slut.
Vi har Hållö om styrbord och brott strax i lä.
Ut med ankarna båtarna ut."

Men hon red inte opp och hon fick ett par brott
Som tog båten de hade gjort klar
"Jag tror nog" sa Karl Stranne "Att far min har gått
ut emot oss, jag litar på far!"

"Båt i lä! Båt i lä!
Det är far, det är vi!
Det är far min från Smögen. Hallå!"
"Båt i lä!" sjöng han ut

“Di är här jumpa i, alle man vi blir bärgade då.”

Det var Stranne den äldre
En viking, en örn
Som på julafton sjuttio två
Tog sitt renade brännvin
Ur vinskåpets hörn
För att bjuda dom skeppsbrutna på

“Hur var namnet på skutan?”
Han sporde och slog
Nio supar i spetsiga glas
“Briggen Blue Bird.”
Det tionde glaset han tog
Och han slog det mot golvet i kras

“Sa ni Blue Bird, Kapten? Briggen Blue Bird av Hull?”
“Gud i himlen var är då min son?”
“Var är pojken kapten för vår frälsares skull?”
Det blev dödstyst bland männen i vrån

Gubben Stranne tog sakta sydvästen utav
“Spara modern, Kapten, denna kväll.”
“Nämn ej namnet på briggen som har gått i kvav.”
“Nämn ej Blue Bird av Hull är ni snäll.”

Och kaptenen steg opp
Han var grå, han var tård
Stormen tjöt knappt man hörde hans ord
När han sade med skälvande röst till sin värd
“Karl stod surrad och glömdes ombord.”